

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Confessariorum Repetitum

Schoonaerts, Gregor

Coloniæ Agrippinæ

VD18 14542323-001

Regulæ dignoscendi, quando peccata multiplicentur quoad numerum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41226

REGULÆ

*Dignoscendi, quando peccata multiplicentur
quoad numerum.*

Notandum, illa peccata specie differre, quæ habent specialem malitiam, & alterius rationis, ita scilicet, ut non eidem, sed diverso, ac speciali rationis dictamini repugnent, aut præcepto.

Illæ differunt solo numero, quæ differunt penes multitudinem, non autem penes oppositionem cum diverso, ac speciali rationis dictamine. His dictis

1. *Quando voluntas peccandi interrumpitur, tot sunt numero peccata, quot sunt actus voluntatis moraliter interrupti propter defectum conjunctionis illorum actuum, vel ordinationis ad se invicem.*

Interrumpitur autem voluntas 1. propter mutationem in contrarium. Patet in fure ad auferendum determinato, rursus voluntatem mutante &c. in aperiente arcam &c. toties peccat, quoties voluntas immutatur.

2. Quando voluntas ita se habet, ut ne quidem virtualiter censeatur manere, sed alia succedere. Patet in furibus opportunitatem querentibus in templo, vel confortiis nunc unius, nunc alterius bursam clependi &c.

3. Dum voluntas versatur circa plura objecta, licet ejusdem rationis, quæ tamen sese non habent per modum unius, est quidem unus physicè actus, sed multiplex in genere moris; nam objectorum ad se non ordinatorum diversitas facit, ut morali æstimatione censeantur totidem actus

inter se distincti: sex proinde peccatorum reus est, qui actu unico sex occidit homines. Intoxicans puteum publicum, aut volens intoxicare, (voluntas enim efficax pro facto computatur) exprimat, quot homines inde aquam bibere solent.

R E G U L Æ

Cognoscendi, an quis perfectè, vel imperfectè, in peccatum consenserit.

1. Si dubitans sit timoratae conscientiae, & magno odio prosequatur peccatum, nec soleat in ista materia peccare, praesumendum est, non adfuisse voluntarium perfectum, quia in dubiis desumitur fortissima praesumptio ab assuetis. Si verò dubitans sit conscientiae laxae, soleatque peccatis istis consentire, resolvendum in dubio adfuisse plenum consensum.

2. Dum ab actu interiori non proceditur ad externum, signum potest esse in persona timoratae conscientiae, quòd non perfectè consenserit.

3. Quando quis dubitat, an fecerit aliquid in Somno, vel in Vigilia, & est anima timorata, signum est non deliberati consensûs.

4. Horror peccati, timor, poena, tristitia tam antecedens, quàm concomitans, dum quis pravis motibus divexatur, quamdiu ratio superior resistit, etsi in parte inferiori tentationem superare non possit, signum ordinarium est non adfuisse voluntarium perfectum: si tamen horror, tristitia, &c. oriantur post actum patratum, non est signum dissensûs.

CA-